

Lycka i Udbina

Femtom svenskar med ungdomar från andra länder har hjälpt som volontärer i Udbina, en by i Kroatien. Ett samarbete med Röda korset.

2009-09-18

Kroatien, de tusen öarnas land där medelhavet är som det en gång var. Ett land som är känt främst för sitt vackra hav och för att locka hundratusentals turister år efter år. För många är Kroatien ett toppturistland som verkar ha återhämtat sig helt efter att krigets

sista skott avfyrades år 1995 och i vilket den mest aktuella frågan är huruvida man skall gå med i EU eller inte. Men ett fyraårigt mycket tufft krig kan inte gå obemärkt förbi och även om landet har kommit en bra bit i upprustningen sedan kriget har det sannerligen spår kvar efter det. Än idag finns det de som aldrig fått ett riktigt nytt hem efter att de förlorat allt i kriget. Det finns många som lever under knappa förhållanden och många som lider psykiskt efter krigets hemskheter. Som tur är arbetar det Kroatiska Röda Korset, tillsammans med volontärer från andra länder, för att förbättra levnadssituationen för dessa krigsdrabbade.

Detta år nådde intresset om att hjälpa till som volontärer även oss här i Sverige och vi blev en grupp på fyra från Malmö och tio från Stockholm som åkte iväg. På plats i Kroatien, i den lilla byn Udbina med

cirka 750 invånare, mötte vi resterande volontärer vilka hade kommit från andra städer i Kroatien samt från England. Sammanlagt blev vi en grupp på trettiofyra, enligt min mening, helt underbara volontärer.

En av de mest positiva delarna med socialprojektet är att allting var så ordenligt strukturerat och planerat. Redan första kvällen då vi anlände fick vi information om hur veckan skulle se ut i stora drag och vilka uppgifter vi skulle ha. Vårt arbete startade klockan tio varje morgon med ett arbetspass på förmiddagen och ett på eftermiddagen. Varje förmiddag delades vi i fyra olika grupper vilka åkte till olika ställen för att arbeta. Tre av grupperna, vilka var Röda Korset 1, Röda Korset 2 och Sveti Rock åkte varje morgon till olika hem där gamla eller invalider bodde, vilka inte klarade av städning och hushållssysslor på egen hand. Våra främsta uppgifter blev att

hjälpa till med att städa rent i hemmen och oftast även att måla om väggar och tak. Vi lade inga tegel eller takpannor. Inte heller murade vi några väggar eller investerade med nya möbler och kläder. Det arbete som vi åstadkom var egentligen väldigt enkelt och krävde inte särskilt mycket ansträngning men det var otroligt att se hur mycket det betydde för dessa personer vilka känner sig ensamma och bortglömda. För dem var vår insats ett tecken på att det finns någon som bryr sig om dem och det var inte sällan de blev rörda till tårar vid vår ankomst. På så sätt gav vi otroligt mycket samtidigt som vi själva fick ännu mer tillbaka.

Den fjärde gruppen besökte varje morgon byns ålderdomshem. Även om ålderdomshemmet är väldigt modernt och håller en hög standard var det en enorm glädje och en förändring i de gamlas annars

ganska så enformiga tillvaro när vi kom på besök. Det riktigt strålade om dem när de fick sitta och prata och berätta om allt mellan himmel och jord för oss.

På eftermiddagarna hade vi tid för att vara med barnen från byn. Under en veckas tid fick de förbereda en pjäs vilken de skulle visa upp för sina föräldrar den sista dagen. Vi hade noga planeringar för hur den skulle förberedas och vad som behövde göras men det var barnen som fick skapa allting själva. Det var otroligt att se hur engagerat och entusiastiskt barnen gick in för de uppgifter de blev tilldelade. De var väluppfostrade till en grad man sällan får uppleva här i Sverige och deras handlingar kunde ibland röra en nästan till tårar. Att få möta dessa barn och arbeta med dem under en veckas tid var verkligen fantastiskt.

Något annat som gjorde detta socialprojekt så underbart är alla de fantastiska tjejer som medverkade. Att få umgås och vara bland så många genuint godhjärtade personer är som en välsignelse. Deras arbetsvillighet och äkta godhet går inte att beskriva med ord och några av de äldre tjejerna var bland de bästa föredömena jag haft i mitt liv. Att vara bland dem fick mig verkligen att inse hur jag vill vara som person och det fick mig att vilja bli en bättre människa.

Dagarna i Udbina är bland de mest givande, lärorika och minnesvärda dagarna i mitt liv. Aldrig förr har Guds budskap om att man skall älska sin nästa varit så påfallande som under detta socialprojekt. Jag är oerhört tacksam för att jag har varit så lyckligt lottad som har fått erfara något som detta. Lycka är just det ord som kan beskriva och

sammanfatta hela detta
socialprojekt.

Andreja Ladan

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
lycka-i-udbina/](https://opusdei.org/sv-se/article/lycka-i-udbina/) (2026-03-02)